

גירסת מהרש"ל: **ואי בעית אימא פרושא קא מפרש**, והברייתא מנתה רק שני סוגים, ושיראים היינו כלך].

שנינו במשנה: **ולא בפתילת האידן**.

מאי ניהו?

אחוינא, כמין צמר שנמצא בעץ ערבה בין הקליפה לעץ.

רבין ואבוי הוו קאזלו **בפקתא** בקעה **דטמרוריתא** [שם מקום].

חזינהו להנהו ערבתא, עצי ערבה.

אמר ליה רבין לאבוי: ערבה זו — **היינו "אידן" דתנן** במתניתין שאין מדליקין בו.

אמר ליה אבוי: **ההיא — עין בעלמא הוא**, וכלל אינו ראוי לפתילה אלא למדורה.

קלף **רבין** את קליפת העץ, **ואחוי ליה עמרניתא דביני וביני**, את הסיבים הנמצאים בין העץ לקליפה, והם ראויים לעשות מהם פתילה.

שנינו במשנה: **ולא בפתילת המדבר**.

מאי ניהו?

שברא, עשב ארוך [סרפד].

שנינו במשנה: **ולא בירוקה שעל פני המים**.

והוינן בה: **מאי היא?**

אילימא אוכמתא דחריצי, ירקקת הגדלה על ספינה השוהה במים.

לא יתכן. כי הני — **איפרוכי מיפרכן**, הרי

הם מתפוררים ואי אפשר לעשות מהם פתילה.

אלא אמר רב פפא: **אוכמתא דארבא**, צמח ירוק הגדל על דפנות הספינה כשהיא שוהה זמן מרובה במקום אחד.

תנא: **הוסיפו עליהן**, על סוגי הפתילות שמנו חכמים במשנה שאינן ראיות להדלקה, את הפתילות של **צמר ושל שער**, שאף באלו אסור להדליק.

ותנא דידן, מאי טעמא לא קא חשיב להו?

ומבארין: משום **דצמר מכוון כוויין**, הוא מתכווץ מפני האש ואין דולק כלל ואין שלהבת אוחזת בו. **ושער** נמי אינו ראוי להדלקה משום **דאיחרוכי מיכרך**, וכיון שהוא נחרך מהאור אינו ראוי לפתילה, ולכן התנא לא מנאם במשנה.

שנינו במשנה: **ולא בזפת**.

ומבארין: **זפת** — **זיפתא** [בארמית].

שעוה — **קירותא** [בארמית].

והשתא מבארין כי דיני המשנה נחלקים לשנים: א. פסולי פתילות ב. פסולי שמנים.

תנא, **עד כאן** ששנינו במשנה "ולא בירוקה שעל פני המים", איירי **בפסול פתילות**.

מכאן, מזפת ואילך, התנא של המשנה מפרט **פסול שמנים**. שאסור להדליק בזפת נמסה, או בשעוה ניתכת.

ופרכינן: **פשיטא** שהרישא עוסקת בפסול הפתילות, והסיפא בפסול השמנים.

ומשנינן: **שעוה** — **איצטרבא** ליה